

LEKEN: DESKUNDIGEN BIJ DE GRATIE GODS

een congres over roeping en zending van de leek
te Tilburg, 19 t/m 21 Maart 1987

Fundação Cuidar o Futuro

Katholieke Raad voor Kerk en Samenleving

Radboudstichting

Theologische Faculteit Tilburg

Thijmgenootschap

Werkgenootschap Katholieke Theologen in Nederland

VOORBEDEN

=====

Laten we gaan staan.

Laten we het stil maken, in ons en om ons.

Laten we nogmaals onze vragen en gebeden
voorleggen aan onze God.

- I Laat ons bidden voor heel het volk van God;
dat het eerlijk en onbaatzuchtig zijn taak vervult,
ten dienste van de Kerk en de Samenleving
Trouw aan de wet en de profeten.
In navolging van onze Heer, Jesus Christus,
laat ons bidden
- II Laat ons bidden voor hen die een bijzondere
verantwoordelijkheid dragen in de samenleving:
dat zij werken doen van gerechtigheid en vrede
in hun zorg en bestuur, hun onderzoek en oordeel
hopend op de komst van het Rijk van God
Laat ons bidden
- III Laat ons bidden voor hen die gesteld zijn
in de dienst van Woord en Sacrament:
dat zij, zelf met hart en ziel
vervuld van Gods belofte
die kunnen doorgeven aan hen
die er voor open staan
Laat ons bidden
- IV Laat ons bidden voor onszelf en alle mensen.
Om wat beloofd is. Om dat waarop wij hopen:
troost in verdriet, licht in duisternis
leven in dood:
om de Geest van God
in ons en in onze wereld
Laat ons bidden
- V Laat ons bidden om bezieling en warmte
in onze menselijke verhoudingen en verantwoordelijkheden
dat zich in ons leven van alledag
het geheim van Gods liefde kan openbaren
als bron van de menselijke waardigheid.
Laat ons bidden

TER OVERWEGING

I Het meisje bij de bron.

Toen Mozes het water uit de rots geslagen had,
- zegt een rabbijnse vertelling -
verdrong het volk zich als vee bij de bron,
duwend en trappend
de oudsten voorop.

Maar er was één meisje,
een kind nog,
dat niet alleen zichzelf voorzag
maar ook haar grootmoeder,
die slecht ter been was.
Omwille van dat meisje
slikte Mozes zijn woede in.

Dankzij háár
werd de wanhoop van de Eeuwige bedwongen.

II Eenvoudig geloof.

Dikwijls bestaat de verleiding veel activiteiten te ondernemen. We willen dan graag erkend en bedankt worden. Wat telt is echter niet het ondernemen van veel dingen, omdat het moet, maar het veranderen van onze houding in een grotere openheid voor hen die ons omringen, opdat zij delen in onze gaven. Wat wij zijn, hebben wij ontvangen. Wij zijn het waardig naarmate wij het doorgeven.

Deze houding is echter moeilijk, omdat niemand ons bedankt (uitdrukkelijk tenminste) voor dat wat men niet ziet. Maar in feite worden we zo verrijkt. Dit zonder pretenties willen leven betekent niet dat we ons geloof doodzwijgen, maar dat we erkennen dat het ons niet boven de anderen plaatst. Het geloof wordt dan in eenvoud geleefd.

(Brief uit Taizé)

Fundação Cuidar o Futuro